

Kraków, 09.04.2024

Dr hab. Klaudia Stala, prof. PK
Katedra Historii Architektury i Konserwacji Zabytków
Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej
Email: klaudia.stala@pk.edu.pl

RECENZJA

dotycząca oceny czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego – Pani dr inż. arch. MAŁGORZATY DOROZ - TUREK, w tym monografia pt. „Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku”, odpowiadają wymaganiom określonym w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

1. Podstawy opracowania

-Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742)

-Uchwała nr 830/36/RDND01/2021-2024 Rady Dyscypliny Naukowej Architektura i Urbanistyka Politechniki Wrocławskiej z dnia 24.01.2024 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka, wszczętym na wniosek Pani dr inż. arch. Małgorzaty Doroz-Turek

-Dokumenty wraz z wnioskiem dr inż. arch. Małgorzaty Doroz-Turek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w tym monografia zatytułowana „Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku”, wydana przez Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach w 2023 roku.

2. Sylwetka Habilitantki

Dr inż.arch. Małgorzata Doroz-Turek posiada wykształcenie średnie plastyczne oraz wyższe architektoniczne. Jest absolwentką Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej, gdzie w 2001 roku obroniła z wyróżnieniem pracę magisterską pod kierunkiem prof. dr hab. inż.arch. Zbigniewa Białkiewicza pt. *Rewaloryzacja zespołu klasztornego popaulińskiego w Pińczowie* i po obronie rozpoczęła w ramach wolontariatu pracę jako asystentka w Instytucie Historii Architektury i Konserwacji Zabytków WAPK do 2002 roku. W latach 2003-2009 była studentką Studiów Doktoranckich w Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, broniąc w 2009 roku z sukcesem dysertację pt. *Średniowieczna architektura klasztorna kanoników regularnych św. Augustyna na Śląsku* napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Ewy Łużyńskiej. Analizując późniejszy dorobek naukowy Habilitantki, wydaje się, że to właśnie ta praca ukierunkowała Jej zainteresowania badawcze na architekturę historyczną ze szczególnym uwzględnieniem epoki średniowiecza i architektury klasztornej oraz zagadnienia konserwatorskie i ochronę dziedzictwa architektonicznego. Po obronie pracy doktorskiej Habilitantka rozpoczęła w latach 2010-2015 pracę dydaktyka w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie (na kierunku architektura i urbanistyka oraz na kierunku gospodarka przestrzenna), a także w Politechnice Świętokrzyskiej, na Wydziale Budownictwa i Architektury, a od 2014 na stanowisku adiunkta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych, początkowo w Katedrze Architektury i Urbanistyki, a następnie w Katedrze Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Habilitantka jest aktywna także zawodowo jako architekt podejmując współpracę z licznymi biurami i pracowniami projektowymi tj. pracownia architektoniczna StudioEL we Wrocławiu, biuro projektów Architekci Mikołajski & Wiese w Krakowie, biuro projektów IMPRESSIO we Wrocławiu, Pracownia Projektowa ARCHIPELAG we Wrocławiu, biuro projektowe EUROART we Wrocławiu oraz biuro projektowe Wojciech Draczyński DE-WU-PRO w Wołowie i PPU-H Marol w Wilczynie. W latach 2002-2004 współpracowała z kwartalnikiem *Renowacje i Zabytki* we Wrocławiu.

Wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie: nauki inżynierjno-techniczne, w dyscyplinie: architektura i urbanistyka dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek złożyła w dniu 25 września 2023 roku. Habilitantka nie ubiegała się wcześniej o nadanie tego stopnia.

3. Ocena osiągnięcia będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego tj. monografii pt. *Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia*

Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku

Jako podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego Kandydatka dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek przedstawiła monografię zatytułowaną ***Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku***. Monografia została zrecenzowana przez prof. dr hab. inż.arch. Macieja Motaka i dr hab. inż.arch. Roberta Kunkla i opublikowana w 2023 przez wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej. Zawarto ją na 276 stronach wraz z 204 ilustracjami. Praca została skonstruowana w sposób przejrzysty i merytoryczny. Składa się z siedmiu rozdziałów, w tym wprowadzenia, gdzie między innymi Autorka sprecyzowała cel przedsięwzięcia i zastosowane metody badawcze oraz zakres przedmiotu badań. Rozdział drugi to *Sytuacja i stan obecny Katedry w Kielcach*, rozdział trzeci pt. *Zarys historii kościoła na tle przekształceń diecezji krakowskiej i kieleckiej* podzielony został na poszczególne podrozdziały chronologiczne: *Średniowiecze, Nowożytność, XIX wiek, XX wiek*. Kolejny, czwarty rozdział to *Stan badań* z podrozdziałami: *Opracowania z zakresu historii i historii sztuki* oraz *Badania archeologiczno-architektoniczne*, rozdział piąty *Opis badań* z podrozdziałami: *Analiza źródeł ikonograficznych i kartograficznych* i *Analiza źródeł pisanych*, rozdział szósty to *Przeobrażenia architektury kościoła* z podrozdziałami: *Przeobrażenia architektury kolegiaty w średniowieczu* i *Przeobrażenia architektury kolegiaty w okresie nowożytnym, XVI-XVIII w.* oraz *Działania restauracyjne i przeobrażenia architektury kolegiaty, następnie katedry w XIX wieku* i *Działania restauracyjne i prace konserwatorskie przy katedrze do połowy XX wieku* oraz jako rozdział siódmy *Podsumowanie*, następnie indeks osób, bibliografia i streszczenie

Niniejsza publikacja poświęcona jest katedrze kieleckiej pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Autorka na podstawie zebranych przez siebie materiałów historycznych oraz dokumentacji z prac archeologicznych i architektonicznych podjęła się analizy przekształceń architektonicznych obiektu od czasów jego powstania tj. średniowiecza po czasy współczesne, omawiając docelowe zagadnienie na tle historii diecezji krakowskiej i kieleckiej. Autorka stawia sobie za cel kompleksowe ujęcie problematyki związanej z katedrą, gdyż jak twierdzi obiekt ten „nie doczekał się monograficznego opracowania ujmującego całościowo jego architekturę i historię”. Monografia autorstwa Habilitantki jest zatem pierwszym tego typu całościowym ujęciem. W ocenie recenzentki Autorka zrealizowała zawarty w pracy cel w pełni, a praca ma bezspornie wartość i wagę naukową, w sposób istotny uzupełniając wiedzę z zakresu historii tego istotnego dla dziedzictwa kulturowego obiektu.

W kwestii merytorycznej oceniam pracę wysoko, cenne są przedstawione i rozpoznane przez Autorkę poszczególne fazy przekształceń architektonicznych obiektu, oparte na wnikliwej analizie źródeł oraz wynikach badań terenowych i

archiwalnych. Autorka ustosunkowuje się do wcześniejszych rozwiązań i propozycji naukowych argumentując właściwie tok myślenia i dowodzenia. Przedstawia też wariantowe ujęcie poszczególnych faz, mając świadomość szcążkowego zachowania najstarszych reliktyw kościoła i braku jednoznacznych danych historycznych, co ogranicza znacznie możliwości interpretacyjne jedynie do hipotez i przypuszczeń. Autorka bardzo dobrze rozwiązuje ten problem stosując powyżej wspomniane rozwiązanie.

W kontekście badań Habilitantki, szczególnie interesująca jest najstarsza faza romańska kościoła, zdaniem recenzentki przedstawiony wariant drugi, z wydłużonym korpusem nawowym i prosto zamkniętym prezbiterium ma znamiona analogii do drugiego, późnoromańskiego kościoła w Wiślicy. Należy w tym miejscu dodać, iż Autorka wykonała też zestawienie romańskich kościołów w Małopolsce umieszczając je w tabeli, gdzie podała wartości metryczne prezbiterium i korpusu nawowego oraz opcjonalnie apsydy w każdym z przywołanych przykładów. Jest to zabieg pomocny w konstruowaniu teorii, co do początków architektury kościoła. W tym zestawieniu zabrakło jednak zdaniem recenzentki danych chronologicznych, podobna uwaga dotyczy podpisów pod rzutami wariantów fazy I katedry-tu również brakuje informacji dotyczących przedziału czasowego.

Na wysoką ocenę pracy zasługuje zebrany liczny materiał źródłowy, szczególnie cenny jest opublikowany materiał ikonograficzny, między innymi dokumentacja z badań archeologicznych i architektonicznych, w tym oryginalne rysunki, wykonywane w latach 60. i 70. ub. wieku długopisem, na papierze milimetrycznym, w sposób obecnie nie praktykowany, więc mający dodatkową wartość historyczną i edukacyjną, nadając pracy specyficznych walorów graficznych. Równie bogate są zebrane materiały pisemne: archiwalia, teksty źródłowe, wyniki badań terenowych - publikowane i niepublikowane. Wszystkie te materiały zostały poddane procesowi analizy - część analityczna stanowi ponad 2/3 pozycji naukowej.

Konstrukcja pracy jest klarowna. Uwaga recenzentki dotyczy jedynie układu i zawartości rozdziałów 4 i 5. W rozdziale 4 pt. *Stan Badań* Habilitantka w podrozdziale 4.1. zatytułowanym: *Opracowania z zakresu historii i historii sztuki* omówiła także opracowania i badania archeologiczne, w sposób wystarczający dla tematyki tego rozdziału. Podrozdział 4.2. pt. *Badania archeologiczno-architektoniczne* powinien zdaniem recenzentki zostać umieszczony w rozdziale 5. *Opis badań* - jako podrozdział 5.3, ponieważ jest tak naprawdę wnikliwą analizą rezultatów badań terenowych.

Praca pisana jest językiem prostym i zrozumiałym dla odbiorcy. Momentami nawet zbyt prostym, z drobnymi potknięciami stylistycznymi i językowymi np. stwierdzenie „prace restauracyjne” nie jest terminem w powszechnym użyciu, w nazewnictwie konserwatorskim stosuje się raczej termin „prace restauratorskie.”

Pomimo tych drobnych niedociągnięć, zaprezentowane w pracy ustalenia naukowe Habilitantki stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny architektura i urbanistyka. Wkład ten polega na poszerzeniu i uporządkowaniu wiedzy w zakresie historii i rozwoju architektonicznego bazyliki katedralnej pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach – jest też jak wspomniano powyżej pierwszym takim jej całościowym, naukowym opracowaniem.

W związku z powyższym osiągnięcie naukowe dr inż. arch. Małgorzaty Doroz – Turek, będące podstawą ubiegania się o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego tj. monografię pt. *Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku, recenzentka ocenia pozytywnie.*

4. Ocena pozostałego dorobku

4.1. Dorobek naukowo-badawczy

Analizując dorobek Habilitantki wyraźnie widać, że Jej zainteresowania badawcze oscylują wokół szerokiej problematyki związanej z architekturą historyczną. Natomiast po obronie pracy doktorskiej precyzują się jeszcze bardziej, a Habilitantka skupia się w badaniach na architekturze sakralnej, w tym monastycznej, z ukierunkowaniem na epokę średniowiecza oraz zagadnienia z zakresu konserwacji i ochrony dziedzictwa architektonicznego. Na dorobek naukowo-badawczy Habilitantki przed uzyskaniem stopnia doktora składa się łącznie 9 artykułów, w tym 5 artykułów opublikowanych w czasopiśmie „Renowacje i Zabytki” oraz 1 w czasopiśmie „Architectus”. Pozostałe 3 artykuły są pokłosiem uczestnictwa w sesjach naukowych. Dominującą tematyką wspomnianych artykułów były adaptacje budynków historycznych do nowych funkcji. W 2003 roku Habilitantka rozpoczęła badania naukowe nt. średniowiecznej architektury kanoników regularnych św. Augustyna na Dolnym Śląsku w ramach Studiów Doktoranckich podjętych przez nią na WA Politechniki Wrocławskiej. Wyniki z tych badań zaprezentowała na II Forum *Architectuare Poloniae Medievalis* w Krakowie. Publikowała je także w kilku artykułach naukowych, a także zawarła w monografii naukowej pt. *W kręgu średniowiecznej architektury wrocławskich kanoników regularnych św. Augustyna*, wydanej w 2019, w której opublikowała poszerzone i zaktualizowane wyniki badań z pracy doktorskiej. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka zaaktywizowała działalność naukowo-badawczą biorąc udział w licznych zadaniach badawczych, w tym mocno angażując się w badania terenowe, indywidualne lub jako członek większych zespołów badawczych. W tym miejscu należy podkreślić Jej udział w badaniach nad architekturą klasztoru i kościoła św. Jakuba w Sandomierzu, będącej członkiem zespołu badawczego realizującego dwa Mini Granty badawcze: w latach 2021-2022 POB Heritage (edycja II) UJ w Krakowie; wniosek numer: H.1.3.2021.39, „Średniowieczne fazy budowy kościoła dominikańskiego pw. św. Jakuba w Sandomierzu (od 1226 r. do XIV wieku)” oraz w latach 2022-2023 POB Heritage

(edycja specjalna: Humanistyka Cyfrowa) UJ w Krakowie; wniosek numer: H.S.7.2021.8(2), „XIII-wieczny kościół dominikanów w Sandomierzu-badania archeologiczne i rekonstrukcja cyfrowa”. Pokłosiem tych badań są następujące publikacje Habilitantki: *Uwagi na temat faz budowy dominikańskiego kościoła św. Jakuba w Sandomierzu - wyniki badań interdyscyplinarnych*, Wiadomości Konserwatorskie - Journalist of Heritage Conservation, nr 76/2023 czasopismo indeksowane w bazie Scopus oraz znajdujące się w wykazie MNiSW w części A, *Badania architektoniczne dzwonnicy kościoła pw. św. Jakuba Apostoła w Sandomierzu*, Architectus, 2018, nr 4(56) z wykazu MNiSW z części B oraz *Dzwonnica -akcent architektoniczny kościoła św. Jakuba Apostoła oo. Dominikanów w Sandomierzu* [w:] *Dominikański Klasztor św. Jakuba w Sandomierzu. Archeologia i architektura, historia i współczesność*, wydanej w 2019 przez Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej i *Późnoromańskie portale w kościele pw. Św. Jakuba Apostoła i klasztorze Dominikanów w Sandomierzu* [w:] *Dziedzictwo architektoniczne: badania oraz adaptacje budowli sakralnych i obronnych* wydanej w 2019 roku przez Wydawnictwo Politechniki Wrocławskiej, obie publikacje z listy MNiSW poziom I. Badania prowadzone w Sandomierzu przy współudziale Habilitantki mają znaczący wpływ na poszerzenie wiedzy związanej z początkami oraz historią przeobrażeń tego niezwykle cennego zespołu architektonicznego.

Jest też autorką i współautorką zadań badawczych zrealizowanych w ramach zadań statutowych oraz subwencji na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach tj. *Ochrona zabytkowych założeń sakralnych z architekturą towarzyszącą* (2016-2017), *Budowle sakralne. Historia architektury i ochrony zabytków* (2018), *Synergia architektura i urbanistyka w poszukiwaniu tożsamości i tendencji rozwojowych* (2020), *Problemy synergii architektury, urbanistyki i zrównoważonego środowiska kulturowo-przyrodniczego*(2020), *Badanie dziedzictwa kulturowego urbanistyki, architektury i sztuki w obszarze tzw. dużych i małych Ojczyzn*. Habilitantka współpracowała również z ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą, m.in. z Universidade de Lisboa, Faculdade de Arquitectura (staż naukowy oraz wykłady- 05.2021) i Narodowym Kijowskim Uniwersytetem Technologii i Projektowania (2021).

W sumie Habilitantka opublikowała 45 publikacji naukowych, w tym po uzyskaniu stopnia doktora 36, z czego dwie wspomniane monografie, liczne rozdziały w publikacjach książkowych, aż 19, 7 z nich publikowane w wydawnictwach listy MNiSW poziom I, następnie 2 artykuły z części A w wykazie MNiSW oraz 9 z części B, 2 artykuły publikowane w czasopismach indeksowanych w bazie Web of Science oraz 2 w bazie Scopus.

W powyższym wykazie publikacji zauważalna jest znikoma ilość artykułów indeksowanych w światowych bazach naukowych, co należy uznać za mankament, natomiast fakt, iż w trakcie dotychczasowej kariery badawczo-naukowej Habilitantka

nie publikowała w wysoko punktowanych czasopismach z wykazu MNiSW recenzentka stwierdza, co następuje:

Primo- należy wziąć pod uwagę, że liczba punktów zmieniła się diametralnie po reformie MNiSW-ustawa 2.0-prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a następnie ulegała i ulega nieustannym korektom i modyfikacjom. Z tego względu ocena dorobku naukowego na podstawie punktacji jest zdaniem recenzentki niewiarygodna.

Secundo-publikowane przez Habilitantkę prace naukowe w większości ukazały się drukiem w czasopismach środowiskowych, a więc czasopismach stanowiących forum dyskusji i wymiany poglądów naukowych zrzeszających środowisko naukowców prowadzących badania we wspólnym obszarze zainteresowań. Większość z tych czasopism cieszy się uznaniem w/w środowiska.

Tertio- publikowane artykuły wnoszą znaczący wkład w rozwój badań nad architekturą historyczną oraz polityką jej ochrony.

Wobec powyższego recenzentka ocenia pozytywnie działalność publikacyjną Habilitantki.

Dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek aktywnie uczestniczy na polskich i międzynarodowych forach naukowych. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych uczestniczyła w 34 konferencjach i seminariach naukowych, z których 10 miało charakter międzynarodowy, a pozostałe krajowy. Należy wymienić tutaj przede wszystkim udział w konferencjach międzynarodowych tj. : Synergy of Culture and Civil Engineering -XVII International Forum Le Vie Dei Mercanti, World Heritage and Legacy, Culture/Creativity/Contamination, w Capri, w 2019 roku, IABSE Międzynarodowe Symposium Wrocław 2020, International Scientific Conference Polish - Vietnamese experience in preservation and conservation of architectural heritage w Kielcach w 2021 roku, oraz konferencjach krajowych tj. Forum Konserwatorskie we Wrocławiu z 2019 roku, Seminarium Komisji Historii i Konserwacji Architektury Sakralnej Polskiego Komitetu Narodowego Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS Wrocław 2021, Konferencja naukowa *Odbudowa, restytucja czy trwała ruina. Nowe życie obiektów rezydencjonalnych*, Zamek Królewski w Warszawie, Muzeum-Rezydencja Królów i Rzeczypospolitej 2022, cykliczna konferencja ArchReSci 2023 we Wrocławiu.

Habilitantka jest członkiem następujących organizacji, których działalność ma charakter naukowy: PKN MROZ ICOMOS ,w tym Komisji Teki Konserwatorskiej, a także Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

W ocenie recenzentki dorobek naukowo-badawczy dr inż. arch. Małgorzaty Doroz-Turek stanowi ważny wkład w rozwój dyscypliny oraz dyscyplin i nauk pokrewnych,

a czynny udział w licznych konferencjach i seminariach powoduje, że Jej działalność badawcza jest rozpoznawalna i stanowi przyczynek do dalszych badań naukowych.

4.2. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

Habilitantka rozpoczynała swoją karierę zawodową na uczelni jako pracownik dydaktyczny. Początkowo pracowała na zasadzie wolontariatu prowadząc zajęcia z przedmiotu Historia Architektury Polskiej i Konserwacja Zabytków na WAPK w latach 2000-2002, następnie podczas studiów doktoranckich prowadziła zajęcia dydaktyczne na WA PWr w latach 2003-2009. W latach 2011-2015 Habilitantka pracowała w WSPiA w Lublinie na kierunku Gospodarka Przestrzenna, gdzie prowadziła zajęcia z przedmiotów: *Teoria i zasady projektowania w przestrzeni, Projektowanie urbanistyczne, Rysunek planistyczny, Techniki komputerowe w projektowaniu, praktyki inwentaryzacyjne* oraz na kierunku Architektura i Urbanistyka zajęcia: *Sztuki plastyczne i techniki warsztatowe, Techniki komputerowe w projektowaniu*. Równocześnie od 2013 roku rozpoczęła pracę na WBiA w Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach na kierunku Architektura, od 2014 na stanowisku adiunkta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych prowadząc zajęcia na I stopniu studiów z *Historii Architektury Powszechnej i Historii Architektury Polskiej, Architektury Współczesnej, Historii Budowy Miast i Konstrukcji Drewnianych*. Obecnie prowadzi zajęcia na I stopniu z *Historii Architektury i Urbanistyki, Historii Architektury Polskiej, Projektowania architektoniczno-urbanistycznego w kontekście krajobrazu kulturowego, Projektowania architektoniczno-urbanistycznego w kontekście historycznym*, oraz na II stopniu z przedmiotów: *Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne budynków użyteczności publicznej, Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne, Konserwacja i ochrona zabytków (projekt) oraz Historia i Teoria Konserwacji Zabytków*. Od 2015 roku prowadzi seminarium dyplomowe i Dyplom inżynierski. Obecnie jest także promotorem Dyplomów magisterskich. Jest też opiekunem praktyk inwentaryzacyjnych.

Podsumowując Habilitantka prowadzi aktywną działalność dydaktyczną, specjalizując się w przedmiotach historycznych, w tym nie tylko teoretycznych ale, co istotne przedmiotach projektowych, uczestnicząc aż w 5 takich zajęciach, z czego 3 prowadzonych na II stopniu. W Jej dorobku dydaktycznym należy wymienić 22 prace dyplomowe inżynierskie w tym 1 wyróżnioną oraz 8 prac dyplomowych magisterskich, których była promotorem. Była też recenzentką 46 dyplomów inżynierskich i 7 magisterskich. Przedstawione powyżej résumé dorobku dydaktycznego świadczy o zaangażowaniu oraz niewątpliwym dużym doświadczeniu Habilitantki jako nauczyciela akademickiego.

Wobec powyższego tę część dorobku dr Małgorzaty Doroz-Turek recenzentka ocenia bardzo pozytywnie, uznając go za pokaźny i znaczący.

Dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek jest także osobą zaangażowaną w działalność organizacyjną. Działa między innymi w Komisji Programowej dla kierunku architektura, na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach, pełniąc od 2023 roku funkcję Przewodniczącej, w 2016 roku powołana została do Wydziałowego Zespołu ds. oceny parametrycznej jednostki naukowej, była także dwukrotnie członkiem zespołu opracowującego Raport Samooceny dla Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA) w zakresie kierunku architektura WBiA Politechniki Świętokrzyskiej.

Habilitantka brała również czynny udział w komisjach egzaminacyjnych prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich, pełniła jak już wspomniano powyżej funkcję opiekuna praktyk studenckich na kierunku architektura, była współorganizatorem egzaminów z rysunku odręcznego dla kandydatów na studia i współorganizatorem konkursów studenckich zasiadając także w jury oraz opiekunem roczników studiów stacjonarnych na I stopniu, na kierunku Architektura na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej. Była też współautorem opracowania (wraz z zespołem) nowych standardów kształcenia (do wykonywania zawodu architekta) na kierunku architektura, a także koordynowała współpracę z ramienia Politechniki Świętokrzyskiej z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Kielcach.

Za swoją działalność organizacyjną na rzecz uczelni dr Doroz-Turek została uhonorowana nagrodą JM Rektora PŚk w 2016, 2019, 2020 oraz 2022 roku.

Zatem, po zapoznaniu się z dorobkiem organizacyjnym Habilitantki recenzentka uważa go za satysfakcjonujący i ocenia pozytywnie.

4.3. Dorobek twórczy

Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka pracowała na stanowisku asystenta architekta w biurach: Architekci Mikołajski & Wiese w Krakowie (lata 2001, 2002), pracowni architektonicznej Edwarda Lacha StudioEL we Wrocławiu (lata 2004-2006), architekta Leszka Łękawy IMPRES SIO we Wrocławiu (lata 2007-2008) oraz Pracowni Projektowej ARCHIPELAG we Wrocławiu (lata 2008-2009).

Po uzyskaniu stopnia doktora dr Doroz-Turek kontynuowała pracę w pracowniach projektowych, gdzie pracowała także przy obiektach zabytkowych, między innymi w biurze EUROART z Wrocławia specjalizującym się w projektach konserwatorskich, opracowując dokumentację projektową dotyczącą modernizacji budynku Sali Okrągłej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego w Gdańsku oraz projekty dostosowania zabytkowych obiektów Uniwersytetu Wrocławskiego do obowiązujących przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Następnie związała się zawodowo z biurem projektowym firmy PPU-H „MAROL” w Wilczynie, gdzie opracowała m.in. projekt rewitalizacji i adaptacji zabudowań dawnego folwarku

(gołębnik) z przeznaczeniem na działalność dolnobrzeskiego ośrodka kultury w Brzegu Dolnym. Obecnie współpracuje z biurem projektów Wojciech Draczyński DE-WU w Wołowie, wykonując inwentaryzacje wrocławskich kamienic zabytkowych, które poddawane są remontom i modernizacjom. Wykonuje też projekty obiektów użyteczności publicznej, kulturowych, oświaty, mieszkalnych jedno- i wielorodzinnych. Są to projekty zarówno budowlane, jak i wykonawcze, w tym w obiektach zabytkowych. Należy podkreślić, że Jej działalność projektowa, podobnie jak naukowo-badawcza i dydaktyczna jest mocno związana z konserwacją i ochroną zabytków, a zdobytą wiedzę teoretyczną łączy z praktyką badacza i architekta.

Podsumowując dorobek twórczy Habilitantki recenzentka uważa go za satysfakcjonujący i ocenia pozytywnie.

5. Podsumowanie i wniosek końcowy

Reasumując, dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek jako osiągnięcie naukowe, będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przedstawiła monografię pt. *Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku*, opublikowaną w 2023 roku przez Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, które to wydawnictwo ujęte jest w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit.A Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wraz z późniejszymi zmianami.

Wymienione osiągnięcie naukowe stanowi, według recenzentki, istotny wkład w rozwój dyscypliny architektura i urbanistyka. Również w ocenie recenzentki dorobek naukowo-badawczy Habilitantki jest znaczący dla rozwoju nauki w dyscyplinie architektura i urbanistyka oraz w dyscyplinach pokrewnych. Przedłożony do oceny dorobek dydaktyczny, organizacyjny i zawodowy jest zdaniem recenzentki w pełni satysfakcjonujący.

Wobec powyższego, recenzentka stwierdza, iż dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek, spełnia wymagania zawarte w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wraz z późniejszymi zmianami (w art. 219 ust. 1 pkt 2) i wnioskuje o dopuszczenie Habilitantki do dalszych etapów procedury związanej z nadaniem Jej stopnia doktora habilitowanego.